

[Gøting.]

tende karakter, men jeg tror ikke desto mindre, at det er værd at beskæftige sig med tanken. I dag er det faktisk sådan, at kommer f. eks. et par biler i, om jeg så må sige, for direkte kontakt med hinanden og der som følge heraf bliver optaget politirapport, så kan begge parter næsten altid regne med at få en bøde; de hænges op, for at sige det sådan, uanset om hele fejlen ligger hos den ene og den anden dermed er uskyldig som et barn. Begge parter får én over næsen. Jeg ved, at man så småt er begyndt at søge bort fra denne tidligere almindelige praksis, men jeg vil tro, at det ville få en meget gavnlig virkning på trafikurens gnidningsløse afvikling, på trafikulturen, såfremt man efter færdselsloven bestræbte sig for at placere ansvaret helt anderledes præcist. Jeg er helt overbevist om, at såfremt man som i USA — så vidt jeg er informeret — i fuld udstrækning lagde ansvaret hos den trafikant, der ændrede færdselsretning, ville meget være vundet. Det antal nervepirrende situationer, som daglig opstår på f. eks. de københavnske udfaldsveje i myldretiderne på grund af, at trafikanterne — jeg tænker her specielt på de motoriserede trafikanter — skifter fra kørebane til kørebane uden at have nogen klar fornemmelse af, hvilke ulemper det har for den bagved kørende trafik, er mangfoldige, og tallet øges fra dag til dag. Bevidstheden om, at man har et klart og indiskutabelt ansvar, når man skifter kørebane, venter ind i en anden færdselsåre eller eventuelt ændrer hastighed, vil utvivlsomt skabe en langt mere bevidst trafik. Dette med at færdes ansvarsbevidst, ja, netop bevidst, anser jeg for meget væsentligt. Der er for mange, der, reverenter talt, færdes med hovedet under armen.

Jeg har villet fremdrage disse ting, fordi trafikintensiteten øges fra dag til dag; faren ved at bevæge sig fra hjem til arbejdssted og omvendt stiger jævnt. Der gøres en stor indsats i færdselspropagandaen, men hver gang en kampagne er afsluttet har jeg indtrykket af, at dens virkning, selv om den har været succesfyldt, aftager jævnt med tiden. Den skulle tiltage, og det tror jeg ville ske i forbindelse med et øget ansvar, en mere bevidst færdsel.

Jeg vil bede den højtærede justitsminister gøre nogle, helst positive, bemærkninger til de ting, jeg her har draget frem: rundkørselsreglerne, afmærkning af mindre befærdede gader og endelig øget ansvar i forbindelse med at skifte kørebane.

Vagn Bro: Når jeg tillader mig at henvende et par ord til den højtærede boligminister og eventuelt til den højtærede undervisningsminister, vedrører det en sag, der i lang tid og igennem mange år — jeg tror helt tilbage til 1930'erne — har været omtalt her i tinget, nemlig den endelige restaurering af en af landets ældste og mest historisk berømte bygninger, Koldinghus.

Man er nu nøjsommeligt nået til, at tårnet er færdigrestaureret. Nordvestfløjen er under tag, men ikke restaureret udadtil. Indvendig er disse to fløje nu efter princippet hjælp til selvhjælp blevet restaureret derved, at det store og udmærkede museum, der har til huse i slottet, selv har bekostet dette.

Tilbage står portfløjen og sydføjen. For portfløjens vedkommende ligger der fuldt udarbejdede planer til en restaurering. De blev udarbejdet i 1950 og blev dengang budgetteret til omkring en halv million kroner. De omfattende arbejder, der er foretaget ved portfløjen, er således, at kyndige folk mener, at selv om der nu altså er gået 8 år, vil man kunne holde sig inden for rammen af den halve million. Jeg gør opmærksom på, at — det synes jeg skulle have nogen interesse også i denne sal — i portfløjen fandtes før branden rigsrådets mødesal, som det nu er tanken at genopføre i den oprindelige skikkelse. Det var en meget anelig sal, der gik igennem 2 etager. Til denne sal har man historisk inventar liggende i museets magasiner. Jeg må dog føje til, at det ikke er det oprindelige inventar, for det brændte ved branden; men vi har inventaret fra Frederik den Tredjes bibliotekssal. Såfremt denne sal restaureres, vil den kunne bruges ikke alene til museum, men også til møder og meget andet, og der ville kunne indrettes flere andre lokaliteter, som denne by, der jo dog er den største by i Vejle amt, vil kunne benytte, og jeg går ud fra, at adskillig lejeindtægt kan fås ind.

Hvad sydføjen angår, har man kun skitse-